

Naročnina: doma na skil-pni naslov mesečno 2 D., na posameznega 2 Din, 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806

Rokopisi se ne vračajo.

NOVIN

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
1 Din. dol

Popusti po ...

Zaključek sv. leta na Belo nedelo. Pobožnost za mir pred njov.

Veličastno katoliško bogočastje v Lurdi, več kak 300.000 romarov, od šterih je 25.000 prišlo iz Pariza, je bilo navzočih pri ceremonijah zadnji den tridnevne. Pontifikalno (kak púšpek) mešo je služo papov legat (odposlanec). Prenašani iz Vatikanske države po radiji je bio blagoslov Svetoga Očca.

Lurd, 28. april. (Od našega posebnega odposlanca). Celo noč vlada v Lurdi izredna živahnost. Samo iz Pariza so vlaki včeraj pripelali 25.000 oseb. Ogromne večine so še bile v molitvi, gda sem stopo v votlino, ob 2 vuri zajtra. Ne mogoče zračunati števil ljudi, ki so preživeli noč odzvuha, niki okoli votline, niki na travnikaj. V zavetjaj sem vido malo deco, ki so spala zasukana v odevke ali pogrnenja s plašči, na kolenaj svojih mater. Ka se tiče hotelov, so bili prisiljeni, da so organizirali prave spalnice v shrambaj za perilo. Znam za ljudi, ki so spali v kopalnicaj i obednicaj, na stocaj ali ščista vednako poleg stolov.

Obhajila so se delila v nepreračunljivom številu brez prestanka od polnoči do poldneva. Da si bote lejkomi mislili, kak so pritekali k Svetomi Stoli v votlini, naj zadostuje, če povem, da je ob sedmih zajtra bilo teh, ki so se nameravali prečistiti, teliko, da so morali zasegnoti prostor v dužini 800 metrov. Že rano zajtra je bilo takrekoč nemogoče, da bi se približao votlini.

Francoska narodna meša.

Gda se je ob 10 vuri 15 minut bližao kardinal Verdier med vzklikanjem, pokriti z rdečim mitrov (capa magna), da bi služo mešo, ki bi v toj tridnevni naj bila še posebi francoska, se je pod bleščim suncom i veličastno modrim nebom zazibala neizmerna vnožina, se je zagnala, se nakopčila po bregovji, po ograjah, na drevji, v škednjaj, na travnikaj. 50.000 ljudi je bilo na küpi. General de Castelnau (Kastelno) v svečanoj uniformi, prek prsi ga je ovijao širok trak sv. Gregora Velikoga, je stao na ploščadi, obdan od francoskih parlamentarcev i članov odbora katoličanske narodne zveze. Francoski púšpeki so bili tam v cerkvenom obleči, njim na čeli kardinal Binet. Vitezje sv. Groba v belih plaščih so stali tik poleg ograje votline.

Zavolo svoje fine pozornosti so blagovolili prisostvovati toj francoskoj ceremoniji kardinal — nadpúšpek iz Milana, Nj. V. vladarica Zita, nadvojvoda Oton ino člani njih casarskokralske rodbine. Med božov službov je ta neizmerna vnožina spevala pesmi i molila čudovito goreče.

Izjava burbonskoga princa Ksavera

To zajtro sem srečao Nj. K. V. burbonskoga princa Ksavera, ki vodi svojo sestro vladarico Zito i ki mi je izjavo:

„Šteo sem, da je francoska vladarska hiša navzoča pri toj tridnevni, edinstvenoj v zgodovini i ki na francoskoj zemli dokončava jubilej odrešenja. To je bila dužnost potomcov sv. Ludovika, ki je znao biti zadosta močen, da je zagotovo krščanski mir v pravici i ki je s tem najviše zdigno ime i vlogo Francije, prvorojene hčerke Cerkve, pa smo se tudi mi odevzvali pozivi, da so moji bratanci, Orleans-Bragance istoga mišljenja. Nemamo druge žele, kak obslužavati naš jubilej v družbi teh čudovitih vnožin, tak zbranih, ki napravijo tak naš francoski narod za najglobši krščanski narod na vsem sveti.“

Naobračajoč se na navzočnost vladarice Zite i nadvojvode Otona je nato princ nadaljuvao:

„Što bi se čudivao, če vidi na tom jubileji tisto, ki je preživela veliko bojno v deli za mir i sina tistoga, ki je zgubo svoj prestol, ar je šteo vresničiti tisti krščanski mir, od šteroga nam je kardinal poslanec v posebnom razgovori pravo, daje to veliki

namen, določen od Pija XI. za tridnevno. Mi vsi z istim srcem s papom molimo, naj se odvrnejo od sveta nevarnosti, ki njemi protijo.“

Zadnja meša.

Zadnjo mešo tridnevne je spevao papov legat ob 3 vuri. Pravo čloče morje, več kak 300.000 oseb, na küpi stisnjenih po vseh višinaj na toj i onoj strani votline, na vseh 50 ograjah, plotaj i bregaj, je bio prizor, ki se je nudo očam te popoudnek, gda je kardinal legat med razvnetim vzklikanjem začno vstopati v Votlino, pred njim mogočno sprevodništvo nadpúšpekov i púšpekov, od šterih je kakših 50 melo bele ali zlate mitre na glavi i plašče na plečaj. Častna straža je bila oblečena v paradno uniformo: rdečo s čarnimi i zlatimi čeladami (pokrivali). Častni hišnik je meo svojo uniformo z nabranov ovratnicov Henrika iz 16. stoletja, drugi dvorniki pa rdeče i zlate obleke. Dvajset duhovnikov je nosilo dalmatike ali bele i zlate mešne plašče. Legat je zaistino meo škofovski dvor. Kda je pa eminentissime kardinal Pacelli (Paceli) mešuvao, oblečen v veličastni zlati ornat, si meo vtis, da si navzoči pri papovoj meši; še bole genlivi značaj te ceremonije pa je bilo nasprotje nadbleskom i veličastvom te liturgije i med skromnostjov maloga oltara Votline, šteroga genlivi okvir tvorijo na stotine bergel („kank“), ki tam visijo ex voto — po zaoblubi.

Med tov velkov mešov sem jako opazivao legata i ne bi znao opisati pobožnosti, dostojanstvenosti, zbranosti i nadnaravnoga značaja njegovoga obraza kak tudi mirnost i razločnost njegovih gibov. Še bole kak nekda sem zarazmo priimek „Angelicus“ (angelski), šteroga so njemi dali, gda je bio nuncij v Nemčiji.

Trije kardinali: milanski, besancoski i pariški pa Nj. Eksc. Mgr. Maglione (Maljone) so bili na ploščadi proti legatu.

Zbranost neizmerne vnožine je bila čudovita, sijajen trenutek je bio, gda so te stotine jezer človečih glasov spevale Credo (Verjem) s punim srcem i s punimi plučami.

Papov blagoslov.

Ob pol 4 vuri, gda se je meša ravno dokončala i je legat bio še oblečen i duhovniško oblačilo i čakao na svojem prestoli, so zvočniki nanznanoli, da so ravno stopili v zvezo z Vatikanom. Včasi se je zbranost, ki je bila že velka, še povečala. Nastao je popun i mogočen mir, tak da se je čulo, kak da bi tok potoka, ki izvira v Votlini, delao znaten šum.

Legat se je zdigno, kardinali so se odkrili i po nekelko trenutkaj, potrebnih za stik, se je jasno začuo v latinščini glas pape, ki je zazvao Nevtepeno poprijeto Devico, Kralico mira, nato pa dao papov blagoslov i proso obrambo Boga na Francijo i na ves svet. Vtis toga papovoga glasa, ki je prihajao, kak če bi navzoči gučao, je bio mogočen. Gda je Pij XI. napravio ob zadnjim (ob tretjim) znamenje križa pri blagoslovi, je neizmerna vnožina z ednim samim gibom, cerkveni knezi na čeli, poklekno i se prekrizala. Nato so naednok zadoneli številni i ponovni klici „Živeo papa!“ i navdušeno vzklikanje.

Zaključna procesija.

Na konci velke meše je Nj. Exc. Mgr. Gerlier, odličan lurški púšpek, šteroga znamenite lastnosti kak prevdarnoga reditela ne bi znao zadosta pohvaliti, ki so omogočile, da se je ta tridnevna razvijala brez vsake na-

pake, brez najmenše zapreke, brez najneznatnejše nerednosti i gda si nasprotno v pogostih okolščinaj najšeo vnoge dokaze takta vljudnosti, dvorljivosti i lübezivosti, Mgr. Gerlier je s tistov toplov zgovornostjov, genlivov i privlačnov, ki njemi je lastna, pusto, da je zakipelo iz njegovoga srca njegovo navdušenje i njegova zahvalnost. Zahvalnost Bogi, Devici, papi, legatu, púšpek i vnožini romarov, poniznih i slavnih.

„Ob vuri, gda celi svet išče, odked bi prišla rešitev, smo mi tu delali bole, kak gdekoli indri za prihod mednarodnoga mira, ki je v nevarnosti, da ostane brezplodni sen, če ne bo Kristušov mir.“

Govor legata.

Nato je Nj. Em. kardinal legat držao majsterski zaključni govor, v šterom je razvio velike navuke jubileja Odrešenja i nepozabne dneve tridnevne, ki se ravno končuje. Iz toga govora je potrebno, da povzememo dve važni mesti. Najprle: „Ocean (nedogledno morje) človeštva se burka. Narodi se zdigavlejo kak valovje, ki se bijejo med sebov pod pritiskom vetra socialnih i političnih strasti. Bregovje i obale mira so razrušeni i zrahlani od besnih valov. Kmica bodočnosti povekšava bojazen. V koga položimo svoje vüpanje tišine, velkoga mira? Što zapove vetri i viheri? Što vtiša njüvo sikanje i besnost? Što bo vodo srca i odločbe državnikov v strašnom prizadevanji, da bi pomirili narode v pravici? Što napravi rodovitne njüve žrtve; stanovitne napore, da bi zagotovili mir i rešili človeštvo njegove bojazni? Ne bojte se, bratje moji, na valih med viheri stopa Gospod nebes i zemle, v senci tabernakolov. Ne, On ne bo šo brezbržno mimo naše premetavajoče se ladje. Prišeo bo k nam i pravo bo: „Zavüpaite! Jaz sem! Ne bojte se!“

Proti obožavanji plemena i krvi.

Nato: „Za vnoge je križ znova postao spaka (pohüšanje) i bedastoč. Malo pomaga, če se zgrinjajo okoli zastave socialne (družabne) revolucije (reberije), če se navdihavajo s krivim mišljenjom, ka se tiče sveta i življenja, če so obsedeni po obožavanji plemena i krvi! Njihovo, tak enih, kak drugih modruvanje počiva na načelaj, ki so bistveno nasprotna tistim, ki jih ma krščanska vera i s takšimi načeli Cerkev za nikšo ceno nede nikdar sklepala mira. Što šče iztrgati zaročnico Kristušovo iz rok Kristušovih, jo najde pripravljeno, da jezerokrat raj stopa ž Njim krvaveč na Kalvarijo, nego da bi dala kda najmenše znamenje krivoga stopaja ta, gde njoj boži zakon ne dopüsti omahüvati. Cerkev katakomb, cerkev pap, nestrašljivih i junaških púšpekov, je ne samo preminoča zgodovina, nego je živeča istinitost. Zadostuje, da jo zahtevajo pogoji časa pa boža milost i glas včinita, da se prikaže vsikdar delavna, vsikdar močna, vsikdar nevpogibljiva, ne da bi jo moglo genoti gda kakše prilizavanje, ne da bi jo kakša grožnja spravila v trepet.“

To namigavanje na kraje, gde je katoličanska Cerkev zdaj preganjana, bo velike važnosti i napravi živ vtis. To ceremonijo je zaključila veličastna i neizmerna procesija z Najsvejšim, šteromi so sledili sami laiki, nato prelatje i pred púšpeki saški princ, nadvojvoda Oton i princ Henrik d'Orleans-Bragance.

Gda je legat kardinal stopo na kola, da bi se povrno v svojo rezidenco, so ga tak zazavali, da je mo-

geo stanoti, da je pozdravo i blagoslovo deco, štero so proti njemi držali.

Te večer je dao služiti Mgr. Gerlier veliko goščenje kardinali legatu, kardinalom, nadpúšpek i púšpek i civilnim i vojaškim oblastem. Mesto je razsvetlono, svetišča i grad žarijo. Pri votlini, ki se znova potapla v kmico, se še müdijo duše i molijo.

Papa blagoslavla Francijo.

Vatikanska država, 28. april. V molitvi, ki jo je čteo pri mikrofoni iz svoje zasebne knižnice i ki je bila po radiji prenašana v hipi, gda se je v Lurdi vršila zaključna pontifikalna meša svetovnoga svetoga leta, je najviše Duhovnik trikrat zazvao obrambo Device, „Nevtepeno Kralice mira“, nato pa pravo:

„Ti si Mati vsega, izprosi nam v čistosti šeg, v vrednosti življenja i v edinstvi mišljenja mir narodov. — Amen.“

Končno je papa izgovoro molitev blagoslova:

„Na vso Francijo i na ves svet.“

Izjava kardinala Pacelli-ja posebnimi odposlanci novin „Figaro“.

Nazlük trüdave, ki je ne mogeo zakriti, me je kardinal Pacelli prijazo posebi sprijao nakonci toga sijajnoga dneva i skrajnov dobrotov je dao za „Figaro“ sledečo posebno izjavo: Moja genjenost je neizrazna, tak je velka. Ravno smo nazoči v tej dnevi molitve i pri tom zadnjem zmagoslavji Device, pri manifestaciji vere, vüpanja i lübezni, ki se ne da primerjati. To je gledanje i ozračje paradizoma. Na euharističnom kongresi v Buenos Airesi je ne bilo lepše, kakša gorečnost, kakša pobožnost i kakši zanos vere.

Nazadnje mi je kardinal Pacelli blagovolio povedati, kak je bio zaistino genjen i kakše nepozabne spomine čuva na vno go pozornost, štere predmet je bio med svojim bivanjom v Franciji, tak s strani francoske vlade, kak púšpek i vnožine vernikov. Paul Lesourd.

Veličastna i vesolna proslava vere končava tridnevno v Lurdi. Iz Vatikanske države dava papa blagoslov vnožini. Velki govor kardinala Pacelli-ja.

Lurd, 28. april. To zajtro se Lurd jako rano büdi. Že prve vüre odlagajo železnice i automobili nove romare, ki prihajajo iz vseh kotov Francije. Na ednom velikanskom vozi celo zapazimo karto z napisom: Essen-Lourdes. Zaistino je prišlo 60 nemških romarov iz Essena, da bi bili navzoči pri zaključki mirovne tridnevne.

Po celom mestu so zastave v farbaj Device i pape. Od kolodvora do področja Votline ideš kak po velikanskih žilah i samih zastavaj i slavalokaj. Te zadnji den tridnevne je posebi odločeni katoličanskim družtvam možov i mladine.

Pri čüdežnoj votlini, pri Rožnom venci, pri baziliki, pri različnih kape-laj se stiskava vnožina. Duhovniki delijo obhajilo. Venci rož, ki krasijo okolino votline, so obnovljeni. Stopaš po raztresenom cvetji. Kakših 100 romarov Hindujov (iz Azije, Indije) kleči i moli z genlivov gorečnostjov. Vnogi Španci so prišli ali z železnicov ali z autobusi. Kastilci se ločijo po rdečih čepicaj, ženske so pokrite z dugimi ščipkastimi robci.

O 8 vuri je katoličanska mladina vseh dežel zastopana v Lurdi, prisostvüvala meši pri Rožnom venci. Nato so se zbrali pod predsedstvom g. Durand-Dostan, predsednika katoličanske mladine z visikih Pirenejov.

Vrvenje na Lurškom kolodvoru je veliko. Ob štirih zajtra je prišlo 24 vlakov romarov i pripelalo 35.000 ljudi. Če toj številki dodamo potnike, ki so peški prišli, našerci presega število 50.000, štero trbej prištetih neizmernej vnožini, ki je v Lurdi že od četrtka mao. Vse ceste pirenejskoga mesta so prenapunjene. Samo edna pot je prosta; vozila žmetno krožijo. Mgr Gerlier je izjavo, da je nikdar ne vido slične vnožine v Lurdi: „Zato smo tem bole srečni“, je dodal „i prosimo Boga, naj posluhne vse te goreče molitve“.

Onstran Lurda, na potaj v d' Argdes, de Tarbes, de Bagnéus, so duge vrste vozil, ki so stavljena za celi den.

Zdi se, da moremo brez zmote število oseb, ki so v tom časi v Lurdi, računati približno 250.000.

(Dale pride.)

NEDELA.

Peta nedela po vüzmi.

Prosrite i dobite, da bo vaše veselje popolno; zakaj Oča sam vas ljubi, ar mene ljubite i verjete, aleluja.

V. Ostani z nami, Gospod, aleluja.

O. Ar se večeri, aleluja.

Molimo. O Bog, ki od tebe prihaja vse dobro: daj nam, prosimo, da bomo to, ka je pravo, po tvojem navdihanju mislili i pod tvojim vodstvom tudi spunjali. Po Gospodi našem ...

O. Amen.

Evang. sv. Jánoša vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezuš vučnikom svojim: Zaistino, zaistino velim vam, či kaj bodete prosili Očo vu imeni mojem, da vam. Do etimao ste nikaj ne prosili vu imeni mojem: proste i vzemete, naj radost vaša puna bude. Eta sam po prilikaj gučao vam. Pride vóra, gda že ne bom po prilikaj gučao vam, nego bom očivesuo vam od Očé nazviščavao. Vu onom dnevi vu imeni mojem bodete prosili: i ne velim vam, ka bom jas proso Očo za vas, ar sam Oča lübi vas, ka ste vi mene ljubili i vervali ste, ka sam jas od Boga zišao. Zišao sam od Očé i prišao sam na ete svet: páli ostávím te svet i idem k Oči. Velijo njemi vučnicke njegovi: Ovo zdaj očivesno gučiš i prilike nikakše ne praviš; zdaj znamo, ka vsa znáš i ne je potrebno tebi, ka bi te što pitao: po tom verjemo, ka si od Bogá zišao.

Berilo iz pisma svetoga apoštola Jakoba (1, 22—27). Prelübi! Bodite vršiteli reči i ne samo poslušalci, ki sami sebe vkanite. Zakaj, če je što poslušalec reči, pa ne vršiteo, je spodoben človeki, šteri svoj obraz gledao v gledali; pogledno je najmre, pa je šou i taki pozabo, kakši je bio. Što pa dobro pogledne v popolno postavu slobode i doprinaša pa ne postane pozabliv poslušalec, nego vršiteo dela, te bo po svojem deli blaženi. Če što misli, da je pobožen, pa nekroti svojega jezika, nego vkani svoje srce, je njegova pobožnost prazna. Čista i nevtepena pobožnost pred Bogom i Očom je to: obiskavati sirote i dovce v njih stiski i se očuvati nevtepenoga od sveta.

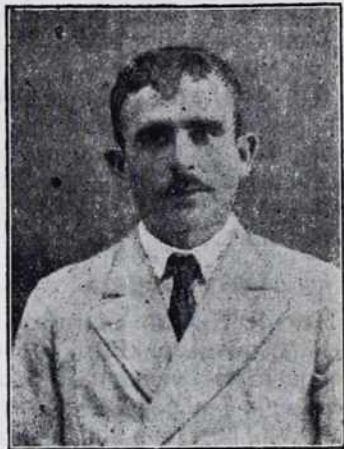
Dvoje nam glasno pove apoštol Jakob, mimo šteroga ne moremo iti z zaprtimi vühami: „Bodite vršiteli reči i ne samo poslušalci“. Oj, da bi to dnes mogeo što tak zakričati, ka bi ga čuo ves katoličanski svet i ne samo čuo, nego da bi tudi mogeo razrazmiti. Toga ravno denešnji katoličani ne razmimo. Šatan se zdigavle, njegova moč se jača; katoličani se zbiraмо v različnih društva, da bi se v njih pogabljali v vršitelje reči. Bar to bi morala naša katoličanska društva delati. Znamo, da so se inda ljudje ne dosta brigali za kakše združenje, duhovščina je ne mela telko dela, kak zdaj, spovedi, obhajila so ne bila tak pogosta, kak zdaj — i denok, glejte čüdo, moč šatanova raste, brezvestvo se širi, cerkev vsikdar bole stiskavlejo v obroč robstva; skoro že več ne bi smela glasiti niti Kristušovoga navuka. Pa što to dela? Vej smo pa katoličani tü i vse to vidimo i čüjemo. To je ravno, kak nam pravi apoštol Jakob, da smo samo poslušalci reči, ne pa vršiteli. Ne živimo po duhi Kristušovom. Poslušamo ešče, dokeč pač lejko poslušamo, dokeč nam neprijateo tudi te slobodščine ne vzeme, ka tudi poslušati bože reči ne bomo mogli ne v šoli ne v cerkvi. I to zavolo mlačnosti denešnjega katoličanskoga sveta, ki samo posluša reč božo, a za

njo aldüvati v svojo dobro reč bar, ali šče več, zdravje, življenje, toga ne zmremo. Smo poslušalci, ne pa vršiteli. Zato nas sv. oča pozivajo h katoličanskoj akciji — k kat. dejanji, ne samo k poslušanji. Poslušajmo glas kapetana, ki vodi svetovno ladjo — sv. Cerkev.

Drügo: „Če što misli, da je pobožen, pa ne kroti svojega jezika, je njegova pobožnost prazna“. Nikaj ne bo škodilo, če si vnoge „pobožne“ duše te svete reči vzemejo k srci. Ka pomaga vsakši den se hraniti z Naj-svejejšim pri obhajilnom stoli, če pa že na poti domo vse pošinf, ka njoj pride pod jezik. Takša pobožnost je prazna.

Te teden bom molo, trpo i delao vse: naj ljubljanski eucharistični kongres obilen sad obrodi.

Naši v misijonih.

Meolic Štefan, salezijanski misijonski brat v Macau na Kitajskom. Sin Slovenske krajine, doma iz Kroga, fara Sobota. Molimo za njega, da pridobi dosta poganov za Jezusa i tudi v te namen, da de ga vnogo dečkov Slovenske krajine nasledüvalo v tom prelepom pozvanji.

Pismo na urednika Novin.

Makao, 4. aprila 1935.

Prečastiti gospod!

Že dugo sam se ne oglašo pri vas; nikaj posebno novoga ne sam meo poročati i zato sam tudi ne pisao. Življenje tü v Makaoi jako lepo mirno poteče. Bole pisano je življenje v notrašnji Kitajskoj, tam gde so g. Kerec i g. Geder. Dnes so potüvali skoz Makao g. Kerec i so se poslovali od mene. Po skoro poldrügom leti so oni v lepi red postavili naše srednje, obrtne ino osnovne šole v našem misijoni Shiu Chov. Prišli so iz Cantona, zatem ka so tam dosegli pravico javnosti za vse naše šole. To je jako lepi uspeh za naš misijon i jas sam veseli, da so oni po dujoj vojski dosegli to zmago. Bog nji lübi i njim tudi rad pomaga. Dnes so se tü poslovili od nas i so šli v Hong Kong, kde si moro nekaj poskrbeti za novo dugo pot. Naša družba je sprejela novo misijonsko pole v Junnanskoj provinci i oni so bili imenüvani za prvoga predstojnika toga novoga misijonskoga pola. Tak se bodo oni 12. aprila z dvema klerikoma odpelali z parnikom v Honkong v Ton Kin-i i od tam z železnicov v Junnan. Vüpa-mo, da do za Vüzemske svetke že srečno prišli na svoj novi misijon. Pot je duga i stane za vsako peršono iz Hon Konga do 100 dolarov. 2025 metrov nad morjom bodo, delali na obširnoj Junnanskoj visokoj planjavi, kde je kraj jako zdrav i kde skoro večno sunce sija. Sneg pride samo dvakrat, trikrat na leto. Narod je še jako primitiven, brez omike i vdan samo svojim domačim življenji. Največ pridelajo tobaka i opija za celo Kitajsko. Tudi tigrov i elefantov je tam dosta.

Mi njim želemo vse najbolše na to dugo pot i za njüv novi misijon. Njuva potrpežljivost z Kitajci i pa lübeznost z vsakim človekom, je dobro znana. Nam je žao i vnogim tü v Kuangtungi, da ji zgübimo. Molimo vsl za nji, naj njim Bog blagoslovi novo pole i nakloni dobrotnike za procvit njüvoga misijona. Preporečite jih ešče Vi, prečastiti gospod, v molitve, da jih najboža milost vodi i podpira; i da jih slovenski misijonski dobrotniki tudi gmotno podprejo. V ne-

znane ino težke kraje ido pa tudi v jako siromaško pokrajino. Potrebüjejo vnogo pomoči, da bodo ležej razvili svoj novi misijon. Za zdaj majo s sebov samo dva klerika, ali vüpa-m, da njim bodo slovenski salezijanci prišli na pomoč. Pravili so mi, da so pisali v Jugoslavijo i prosili na pomoč nove misijonare.

Gospod Geder so stalno v svojem misijoni Tung Pi, v pokrajini Siu Chov. Oni bole redko pride esi na jug, zato bom zdaj bole osamlen i bom šče menje prilike meo slovenski gučati. Dela mam puno. Od ranoga jütra do trde noči sem med našov mladinov, del kristjani, ali većinoma pogani. Vnogo dobroga človek lejko včini tem mladim dušam. Vsako leto mam lepo število krstov med njimi. Priporočam se vsem čitelom Novin i Marijinoga lista v molitve, da bomo mi lejko uspešno delali med tem poganskim narodom. Jugoslovani bode-te meli Eucharistični kongres; to je spravišče za Oltarsko Svestvo, ki je vretina vsega nadnaravnoga življenja za nas vse misijonare. Od Boga lübezni v presvetom Oltarskom Svestvi črpamo naše duševne moči, da lahko delamo za spreobrnenje poganov. Misijonsko žinjenje je puno

Politični pregled.

Jugoslavija. Ministerskoga predsednika, Jevüča, je obiskalo več novozvoljenih poslancov. Tem je dao izjavo, da vu vladi ne bo nikše spremembe, da ki to gučijo, mečejo polena pred delo vlade. Vlada šče, kak je pravo tudi kmetijski minister Jan-kovič, v prvoj vrsti podignoti cene kmečkih pridelkov, zatem pa rešiti pitanje kmečkih dugov. Minister je nadale naglaslo, da kmet mora priti do cenenoga (fal) posojila, kakšega davajo zadrüge. I je tudi jasno povedao, da so zadrüge pomoč kmeta, kak vči zgodovina zadrug pri nas i indri.

Polska žalüje. Velika slovenska država, Polska, je zgübila svojega očó. Maršal Pilsudski, ki je prek sto let na tri kraje raztrgano Polsko znova združo, je vmro. Pokopali so ga z velikov žalnov slovestnostjov v Krakowi, v grobnici negdašnjih polskih kralov. Polski narod je stari slovenski narod, šteri je že več kak pred jezero leti zasloveo i dao Kristušovoj cerkvi vnoge svetnike, celomi sveti pa izobrazbo s svojimi pisatelji, glasbeniki, umetniki. Ar pa ne bio složen, se je njegova država raztrgala na tri dele i pripadala Austriji, Rusiji i Nemčiji. Največ slobodščine so meli Polaki še pod Austrijov, kruto so je pa preganjali Nemci i Rusi. Nemci so celo z rodne zemle pregnali nešteto Polakov i to slovansko zemlo proti božemi i sveckomi zakoni dali Nemcom. Zato so se polski domolübi večkrat zdignoli za staro slobodo, a vseli so bili premagani, voditelje njihovi spostrelani, obešeni ali pregnani. Tak se je vidilo, da polski narod zobstom čaka na svoje vstanenje. Pa proti toj malodüšnosti se je borio pokojni maršal Pilsudski, ki je zbiraо polske legionare, da ž njimi pribori v pravom časi staro slavo nazaj razdeljenoj, vničenoj Polskoj i jo znova združü. Za te cio se je borio 30 let i leta 1916. je zmä-gao. Razpadnola je Rusija, Austrija, pogažena je bila Nemčija, beli polski orel na zastavaj je pa zmagovito razpresterao svoje peroti i družo pod njimi skoro 150 let raztrgano narodno i državno polsko telo. V toj borbi je trpo dosta. Rusi so ga pregnali v Sibirijo, Nemci zaprli v trdnjavo magdebursko, a oslobojen ne mirüvao, nego glasno zakričao latinski: contra spem spero, to je proti vüpanji se vüpa-m. I z tem nezlomlivim vüpanjom se borio dale, dokeč ne priborio zmage sinom i hčeram polske matere. Po zmagi je pa 17 let vračod svetovne bojne razdrapano zemlo svoje domovine i jo podigno na visino velesile. Stara tužna polska pesem, štera se je tudi na Madjarskom gostokrat popevala, ar so l. 1848. Vogrom pomagali tudi Polaki proti Rusom, je potihnola. Ne glasi se več: „Žalüje Polak nad svojov domovinov, ar Koščinško ne vodi več bojne. Pred

vnogi težav i žrtv i ne bi bilo mogoe prenašati težav, žrtv i preganjanja, če ne bi vsaki den zajimali novih moči iz vretine toga Svestva. Naj bo pobožnost i gorečnost do sv. Evharistije tudi vsem Slovencom vretina nadnaravnoga življenja i sreče. Oklenite se okoli Krala vsej Kralov, da bo vodo vaše duše po poti čednosti i vsa naša dela v blagostanje i precvetenje sv. Cerkve ino domovine. Kda bodete prepevali lepe slavnice Krali Kristušü, priporočajte nas misijonare v dalnoj tujini tudi tomi Krali milosti, da bodo naši trüdi za rešenje vnogih duš, za razširjanje Njegove svete Cerkve med pogani obilno blagoslovljeni.

Vas prečastiti gospod, vse Slovence i mojo ves Krog i vse moje domače pa poznanca vdano pozdravljam i se priporočam v molitev, ponizno vdani salezijanski sobrat i misijonar MEOLIC ŠTEFAN.

Za te lepe reči se č. brati prav iz srca zahvalimo i ga prosimo, naj nam pri drügoj priliki pa kaj poroča. Iz cele duše pa bomo molili v njegov i vseh misijonarov namen, da se dost, dosta duš reši.

— Vrednik. —

tvojim svetim oltarom klečeč te prosimo, o Bog, daj nam nazaj slobodno domovino“. Ta pesem je vmrla, ar je Pilsudski zmagao i stara slobodščina se je povrnola nazaj k polskomi narodi. Pokojni Pilsudski je stvorio slobodno Polsko i jo tudi rešo bolševiške nevarnosti z Marijinov pomočjov, štero goreče časti polski narod, v največjoj nevarnosti, gda je bolševiška vojska stala že pred vratmi Varšave. Zato ostane njegov spomin pri polskom narodi večni i zato žalüje za njim celi polski narod. Sočüstvüje pa ž njim v toj bolečini celi svet i posebno kat. cerkev, štere verno dete je polski narod. Sožalje so poslali vladarje od daleč i blüzi pa bili zastopani pri pokopi. Naša država je bila tudi častno zastopana. Pokojni maršal je svoje srce dao pokopati v materin grob, naj pokaže svojo gorečo lübezen, štera ga je vezala k materi, od štere se je navčó lübiti mater domovino, možgane je pa dao zdravnikom, da je preiščejo i po poti znanstva pomagajo trpečemi človečanstvi. Mi iz srca žalüjemo z polskim narodom i v gorečo molitev naših naročnikov zročimo njihovoga velikoga sina.

Laval v Moskvi. Francoskoga zvünešnjega ministra, Lavala i njegovo sprevodništvo, so bolševiki sijajno sprejeli. Niti pod ruskimi cari ne bilo teliko parade kak zdaj. Jasno se vidi, da so ruski židovje kričali samo zato proti carom, veleposestnikom i ostalim državlanom, ki so meli kakšo vrednost, da bi do te prišli oni. Tri jezero letal se je zdignolo v zrak i delalo čüdivite vaje pred Francozi, naj tej vidijo sovjetskoga orožja moč. Jezero igralcov je nastopilo v najlepših zgodovinskih oblekaj na oder i pokazalo, ka zmoro ruska pamet, ruska umetnost. Gošćenje, plesi, slavnostni govori so se križali med sebov, da Laval komaj prišo do sape. Vse zato, naj Francija z orožjom podpira Rusijo proti Nemčiji. Jo bo, ar je to podpisala. A tudi bolševiki so mogli krvaveti pri svojem bolševiškom navuki, ar so njegov fundament odsekali. Stalin diktator je najmre jasno povedao vsem Rusom i celomi sveti, da njemi je povoli, naj se li močno oborožüje Francija. Glavni navuk bolševikov je bio zatreti bojno, znižati oborožavanje i zdaj oni sami kričijo za boj i kažejo Lavali najlepše junake svoje milijonske rdeče vojske. Da bi Laval samo edno reč povedao pri ruskom obiski za Kristuša, za slobodščino njegove Cerkve, njegovoga navuka, ne nam znano. Znano nam je pa, da je na jezere i desetjezere duhovnikov i vernikov ječalo v groznih temnicaj i vozaj te, gda se je Laval zabavla z morilci milijonov. Zato nemamo i ne moremo meti vüpanja, da bi Bog blagoslovo francosko-rusko zvezo. Prle ali sledkar se bo razvezala.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za tretjred je zdaj v nedelo, 26. maja v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2.

Lendava. Naš g. poslanec dr. Klar, so te dni hodili v Ljubljano, da prosijo pomoč za naš kraj, šteroga je slama jako vmorila. Vsi ponesrečenci naj se javijo na občinskem uradi i prigrasijo svojo škodo. Tudi pri gospodi poslanci naj se javi nesreča potom občinskih uradov.

Prenos kosti junakov. Kostistih junakov, šteri so spadnoli v bitki pri Radgoni, so 7. maja odkopane v Radgoni i Obranji pa odnešene v trü-gaj v Gornjo Radgono. Maja 30. bodo te kosti z velikov žalnov slovesnost-jov pokopane v slovensko zemlo v G. Radgoni. Sovražniki slovenskoga imena so je spoklali. I spadnoli bi jih dosta več, če ne bi prinesle velike pomoči našim četam g. Kühar Mihal, žel. uradnik v Soboti i pokojni Klekl Štefan, oča vrednika Novin, z Krajne. Naj počivajo v miri! Naše duše pa naj zlevajo nad njimi svojo lübezen v gorečih molitvah!

Bistrica. Múra je znova narasla, da brod en čas ne vozi. Dež je vsem nagodo, njive so celo premokre. Pa se vüpamo, da toplina pride i vse popravi.

Romanje na ljubljanski eucharistični kongres. Pripravljalni odbor se je obrno na uredništvo Novin s prošnjov, naj prevzame organizacijo romanja za kongres v Ljubljano. Naznanja nam, da dobimo svojo cerkev, če želemo v domačoj, reči spevati i poslušati predge pa dobimo tudi svoj poseben vlak, če se prigrasi 500 romarov iz Slov. krajine. Polovična voz-nina je dovoljena. Okroglo 50 Din. bi koštala vožnja sem i ta, strošek bi si pa z sebov nesli. Če što ma pri-liko, naj roma na Jezusovo slavnost i do Risalov javi svoj naslov pri svo-jih duhovnikaj. Na Brezje ne bo ro-manja, ar Marijina podoba z Brezij bo v Ljubljani na Stadioni. - Novine.

Martjanci. V pokoj je stopo nekdašnji prelübleni beltski šolski upravitel i školnik g. Csepregi Karol. Vnogo trpečemi gospodi, istin-skomi prijatelji duhovščine, pravomi krščanskomi mož i smilenomi dob-rotniki siromakov, vzornomi učitelji i odgojiteli želemo dugi, miren pokoj.

Sobota. Francozki poslanik g. Remerand je obiskao Slov. krajino. Predsednik francozkoga krožka, od-vednik dr. Vadnal, je šo pred njega do Radenec i ga je tudi sprevajao na poti v Slov. krajini, štero je pogledao. Na slavnostnoj večerji v „Kroni“ so se zbrali gostje, kde je g. dr. Vadnal pozdravo g. konzula i njemi izročo za spomin dve starinskivi knigi. Gospod Lipovšek, srezki načelnik, je pa v svojem govoru omenio veliko srečo Slov. Krajine, ka njeno delavstvo dobi zaslužek v Franciji. — Borza dela v Ljubljani je odločila, da za zidanje Delavskoga doma v Soboti da 700 jezer dinarov. Dom bo zidala občina Sobotna. — Vlomili so v železniške vagone neznani vlomilci i odnesli 3900 Din. vrednoga platna, poslanoga za tovarno Cvetičovo.

Spomin na pokojnoga preč. g. O. Hugolin Sattnera, frančiškana. Te ponizen sin sv. Frančiška so kras-ne cerkvene pesmi zložili, vglasbili, štere so tudi v naših cerkvaj vnogo duš genole na pobožnost. V njihov spomin priredi lotmerško pevsko okro-žje koncert. Koncerta se vdeleži sedem pevskih zborov: ljutomerski, g.-radgon-ski, m.-nedeljski, veržejski, križevski, sv. tomažki, sv. jürjanski ob Ščavnici. Koncert bo v Lotmerki 2. junija, v G. Radgoni na risaoski ponedlek, 10. ju-nija, pri Sv. Jürji ob Ščavnici, 16. ju-nija v Križevcih 23. junija. Vseli po-poldne med 3 i 4 vürov.

Na podporo naših listov so darüvali: Drvarič Kristina, Bogojine, iz Francije 10 Din. Bog plačaj!

Na stroške eucharističnoga kongresa v Ljubljani so darüvali v Din.: Šandor Gizela, Gyula marof, Črensovci 1, Forjan Anika i Baligač Marija, Francija 9, Drvarič Jožef, Bogojina 5. Jezus v Olt. Svestvi naj vsem povrne!

Prošnja do prečistete duhovščine.

Kak najlepše prosim prečistito duhov-ščino, naj mi najkesej do Risalov javi, keliko romarov se je prigrasilo za eucharistični kongres v Ljubljani in šteri preč. gospodje bodo tudi zra-ven šli. To je potrebno zavolo na-ročila posebnoga vlaka. — Klekl Jožef, urednik Novin.

D. Bistrica. Preminoči teden je Múra jako narasla, celo ešče prek polevala, ka se je būranje Müre za-viralo. Po prošnji g. dr. Klara se Múra regulira z faušami, ka nam ne odnese najbolše zemle i cele vesi. Delavci služijo na den 14 Din. Ne je dosta, a hvala Bogi na tom.

Sobota. 15. maja se je otvorio šivalni tečaj pri č. sestrah Križarkaj, ki bo trpo en mesec. Prigrasilo se je deset deklic. Šivalo se bo trikrat na teden.

Sedem križov jo teži. Na sliki vidite eno starico, štera ne ve, ka pride notri v Novine. Što je ta sta-rica? Je vrla naročnica i redna plač-nica vseh naših listov: Novin, Mar-lista i Marijkinoga Ogračka skoz vnoga leta. To je Žilavec Julija iz Sobote. Stara je 70 let, 24 let je že

Žilavec Julija,

70 letna naročnica vseh naših listov v Soboti.

dovica, 2 sina je zgübila, ednoga 1920, drugoga 1930, sama na sebe ostav-lena mirno prenaša svoje težave i si služi krüh s svojimi starimi, one-moglimi rokami. Pa iz toga skrom-noga, težko pridoblenoga zaslužka drage vole odstopi toliko, da redno plača naše domače liste, ki so njoj v duševno tolažbo. Mi njej želemo, naj jo dobra Mati Marija čuva i brani v žitki po njem pa njoj da tisto veselje, ki nikdar ne mine. Našim listom pa naj dobra Mati Marija sprosi vnogo takših staric, kak je Žilavec Julija.

Črensovci. Obiskali so nas preč. g. Zorko Anton, ravniteo Usmiljenk v Radečah. Nekdaj so misijonarili v na-šoj lepoj Slov. krajini i s sladkostjov mislijo na tiste lepe, milosti pune dneve pa na naš te pobožen narod, posebno na njegovo krasno pesem. Iz Črensovec so obiskali tudi g. Jerič Ivana, dekana v Turnišči, ki k leti pozovejo sinove njihove družbe, La-zariste v Turnišče, da tü držijo sv. misijon.

Lipa. Zadnji čas si vnogi iz naše vasi, zlasti mladina, iščejo za-služka in bežijo od doma v boljše i srečnejše kraje. Edni, posebno dekle, si odpirajo vrata bodočnosti v Fran-ciji, drugi pa so šli kak sezonski de-lavci v Slavonijo, tretji pa so šli deč-ki k vojakom, da zadostijo svojoj vojaškoj dužnosti. Daj Bog, da bi se vsem v tujini dobro godilo. Zdaj bo pa ne eden čitateo pravo, da v Lipi sploh več mladine nega, ar se jih je telko izselilo ali pa, da se za nikaj ne zanimamo, ar se tak redko ogla-šamo. O ja, ešče zadosta nas je i šče pridno delamo, posebno na prosvet-nom poli. Naša odrasla mladina, dečki i dekle, bodo v nedelo 30. maja pa stopili na oder i nam predstavili Me-škovo dramo „Pri Hrastovih“. Igra je po vsebini vzeta iz domačega kmeč-koga življenja i je vpleteno v njoj vnogo lepih i žalostnih prizorov, zato bi bilo želeti, da bi si jo vsaka kmečka dru-žina prišla pogledat. Ar so naši ig-ralci pod vodstvom režiserke g. učit. Tavzer, že pri svojih prešnjih nastopih doma i tudi na drugih odraj želi kra-

sne uspehe, tak lahko vüpamo, da se bodo tudi zdaj poglobili v svoje vlo-ge i nas tak presenetili s svojim na-stopom. Pridite vsi od blizu i daleč na to igro, ar nam stem pomagata zgraditi si lasten oder i zednim pod-prete vzgojno delo, ki je v korist i napredek mladine. Začetek ob pol 4 vüri odvečara. Vlüdno vableni.

Veržej. Salezijanci v Veržej bodo obslužavali 26. maja svetek Ma-rije Pomočnice. V soboto, 25. maja popoudne bo že prilika za sv. spo-ved. Večer ob 7 bo predga, nato rim-ska procesija (s prižganimi svečami), po procesiji pa blagoslov z Najsvetejšim. Te večer de tudi vüni na pro-stom igra „Sleherik“. — Na svetek, 26. maja se začnejo sv. meše ob 5. Ob pou 10 bo predga na prostom, nato pontifikalna sv. meša, štero do služili mil. g. prošt I. Greif iz Ptuja. Po poldnevi bo predga i nato proce-sija s podobov Marije Pomočnice. Pridite i razodenite Mariji Pomočnici svoje prošnje! Marija je i bo poma-gala!

Turnišče. Vrejuvanje prostora okoli cerkvi, ki se je preminoči teden začelo, jako lepo napreduje. Nepotrebno drevje je že odstranjeno i bo prostor okoli cerkve dobio v kratkom čista novo lice. V načrtih je tudi spomin za v boji spadnjene farnike. Postavljen bo najbrž na severnoj strani cerkve. Mi farniki z velkov nav-dušenostjov pozdravljamo vse te pre-lepe načrte našega vlč. g. dekana i jim rade vole pomagamo. — Naš do-mačin g. Franc Horvat, abs. ing. je dobo službo v Ptui. Čestitamo!

Važno za posestnike letoš-njega Ljubljanskoga sprotolešnje-ga velesejma. Obiskovalci velesejma majo 50% popüst na železnicah. Za izrabo toga popüsta je izdala želez-niška uprava posebne železniške iz-kaznice, štere izdajajo blagajne vseh železniških postaj po Din 5 za komad. Vsak obiskavalec küpi na odhodnoj postaji takšo železniško izkaznico za Din 5, i celo vozno karto do Ljub-ljane. Številko vozne karte vpiše po-stajna blagajna v železniško izkaznico i isto žigosa. Uprava velesejma po-trdi obiskovalci v železniško izkaznico obisk velesejma. Na povratki žigosa železniško izkaznico ešče blagajna ljubljanske postaje, nato vala vozna karta za brezplačen povratek po istoj ali krajšoj poti. Železniška izkaznica brez potrdila o obiski velesejma za brezplačen povratek je ne valana. Po-püst vala za dopotüvanje v Ljubljano od 27. maja do 11. junija zaključno, za povratek pa od 1. do 16. junija t. l. zaključno.

Kratke novosti.

Slavnost Jadranske straže. Družstvo Jadraska straža je obslužavala v Ljubljani veliko slavnost. 41 zastav se je pri toj priliki blagoslo-vilo pa izročilo šolskoj mladini, štere se je zbralo 11 jezero na Kongresnom trgi. Zastave je blagoslovio dr. Opeka Mihal, stolni kanonik, mladini pa iz-ročo podban dr. Pirkmajer.

Mariborski dečki pri nadškofi Jegliču. Treseti dečkov kat. akcije je obiskalo i pozdravilo k 85 letnici prezv. g. dr. Jegliča kak našega dru-goga Slomška. Prezvišeni so mla-dini nalagali kak najvažnejše na srce, da povsod naj so dobri katoličanci.

Obsojen uradnik. Mariborski senat je obsodo Bračko Ivana, biv-šega šefa mariborske telegrafske i te-renske sekcije na 4 letno vozo, na pet letno zgübo častnih pravic, na zgübo službe i na plačilo 134.528 D. 27 par državi, ar je to vkano.

Nesreča pri graditvi mosta. Na postaji Sava prek vode Save se dela novi most. Že narejeni deo se je pa podro i vmoro tesara Golobar Ivana, ednoga delavca težko, dva pa lahko rano.

Strašna statistika iz Rusije. V letaj 1929—1935. je bilo pri tak-zvanoj gospodarskoj reformi deportiranj k prisilnomi deli šest milijonov kmetskoga prebivalstva. Kak se jim pri takšem deli godi, nam povejo zgo-dovinski Solovjetski otoki; pri gra-ditvi belomorskoga preliva je vmrlo 250 jezero takših delavcov.

Odkrita reč. Angleški nad-püšpek Mr. Mosyn je ob priliki bla-

goslovitve dečinskoga zabavišča med drugim pravo: „Mi mamó kak kato-ličanski državlani posebne pravice. Pravim Vam, da pri prišestnih občin-skih volitvah ne dobi nieden kandi-dat katoličanskih glasov, če ne bo pripravljen podpirati naše katoličanske pravice. Pravim Vam, da pri prišest-nih občinskih volitvah ne dobi nieden kandidat katoliških glasov, če ne bo pripravljen podpirati naše katoličan-ske pravice za katoličansko vzgojo naše dece.“

Svetek Marije Pomoč-nice v Martinišči 30. maja.

K poročili, ki so ga prinesle „Novine“ v zadnjój številki, dodenemo zdaj še sledeče:

1. Prevzvišenoga gospoda püš-peka, Dr. Tomažiča, bodo na sloves-nosti Marije Pomočnice v Soboti za-stopali mil. gospod stolni dekan, ka-nonik Dr. Cukala, ravnateo velikoga semenišča v Maribori. Oni bodo v püšpekovom imeni sprejeli nove čla-ne v dijaško Marijino družbo, nato bodo blagoslovili novo prelepo zas-tavo Marijine družbe, potem pa do meli predgo. — Po sv. meši bodo pa sprevajali v škofovskoj obleki Marijino podobo v slovesnoj procesiji po so-bočkih vülicaj.

2. Slovesnost se začne ob pol 10 vüri pri Marijinom oltari na martiniškem dvorišči. To naj si za-pomnijo posebno tisti, šteri na svetek pridejo s procesijov; naj gledajo, da do pol desetih, če mogoče, že vsi tü.

Voditelj procesij sporočite pra-vočasno, kdaj i ob šteroj vüri pride vaša procesija, da Vam pride en dü-hovnik proti.

3. Če bi ešče štera domača godba Mariji na čast rada sodelüvala pri slovesnosti, posebno med procesijov, bo jako lepo, samo naj prijavi svojo vdeležbo par dni pred 30. majom, da lahko godbe razporedimo v procesiji.

4. Spevanje na prazniki je jako važ-na stvar; popevali bomo celi čas, med sv. mešov i procesijov samo domače lüdske pesmi i to vsi verniki skupno. Popevanje bode sprevajao harmonij ali godba; samo vsi bomo morali paziti, da bomo popevali vsi vküp, ne da bi se edni presilili ali zavlačüvali. Prinesite ti, če morete, pesmarice s sobov. Popevale do se največ te pesmi:

1. Marija, nebeska Kraljica,
2. Veš, o Marija,
3. Lepa si, lepa, roža Marija,
4. Zapojte jeziki,
5. Ti, o Marija,
6. Marija, Mati ljubljena,
7. Spet kliče nas venčani moj,
8. Navadne odpeve za lauret. litanije,
9. Evharistične: Pridi molit, o kristjan, Najsvetejši,

Zdaj se zbüdi, duša moja, itd.

5. Marijine družbenice, pridite z zastavami; vse eno je, če je moška ali ženska, dekliška ali deška Ma-rijina družba.

6. Včasi po sv. meši de proce-sija; prosimo, da vsi bogajo reditele i se držijo reda.

7. Po procesiji bo darüvanje za novi Marijin oltar, nato posvetitev Slov. krajine Mariji Pomočnici, potem pa blagoslov z Najsvetejšim.

8. Popoldne ob treh bodo pri oltari na dvorišči večernice, predga i popevane litanije Matere bože.

Ešče to: na predvečer Mariji-noga svetka de na martiniškem dvo-rišči prekrasna verska igra: „Sleher-ik“. Vstopnina de se pobirala i po-nücala za novi Marijin oltar. Stojišče 1 i 2 Din, sedeži pa po 3 i 6 Din.

VABILO

na IX. redni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice v Dolnji Lendavi, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se bo vršil v nedeljo, dne 2. junija 1935 ob 2^{1/2} uri v zadrüžni pisarni na župnišču v Dol. Lendavi.

Dnevni red:

- 1.) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
- 2.) Poročilo načelstva in nadzorstva.
- 3.) Odobritev računskoga zaključka za l. 1934.
- 4.) Volitev načelstva in nadzorstva.
- 5.) Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vršil se bode pol ure kasneje drugi občni zbor, ki bode veljavno sklepal ne glede na število navzočih članov.

Obiski naših proščenj.

Poleg farnij cerkvi mamu tudi v vsakoj vesi podružnice ali kapele, v šterij se obslužava na leto ednok, pa včasik tudi večkrat boža služba ali proščenje. S tem ščem povedati par reči našoj mladini, ki obiskavle proščenja po domačoj fari, pa tudi po drugij faraj.

Večina mladine, posebno dečki, hodijo zato po proščenjih, da, če je prilika za bitje, se skučejo z dečki druge vesi i stem pokažejo svojo moč. Nešterne deklet pa pá bole za volo muzike hodijo. Pa neso zato vsi takši, so med njimi tudi vnogi takši, ki so prišli z dobrim namenom.

Pred začetkom predge i bože službe se razidejo dečki narazen po sadnih ograda i si dol sposedejo ali vležejo v sence, oddaljeni po več sto metrov i tam držijo cela senja. To je bole po vesničkij proščenjaj, ge nega po kapelah prostora. A po farnih proščenjaj, gde so velke cerkve, pa bi lejko šli v cerkev pa le nedo, nemajo zato poguma. Pa ka to pravim, da ne bi meli naši dečki poguma, majo ga šče preveč, pa ne tam, ge bi ž njim skazali Bogi čast, nego pri bitji. Služba boža jih dosta ne zanima, naj samo podne pride i te zaželjeni zadvečerek, v šterom najdo vse puno zabav. Bog je odločo šest dni za delo, sedmi den pa je določo za sebe, naj bi te den verno ljudstvo počivalo i ga njemi posvetilo.

I gda pride zaželeni popodne, se razškrpijo, če ravno je kriza, po krčmah na muzikaj ali po takših pivnicaj, gde se znapijejo pa začno kričati i romati od krčme do krčme. Znam z preminočih let, da je po takšem kolovratenji prišlo veliko bitje, po vsakom bitji pa pride tožba, za njov pa kaštiga par dni ali tjednov voze. Dosta takih starišov je, šteri so šče ponosni, če se njim sin zbije ali hči hodi po muzikaj.

Domo idoč z proščenja pa zapela pot včasit tudi nedužne na plešišča, pajdaš zove pajdaša ali pajdašica pajdašico, „vej odi, vej nemo dugo“, i po takšem prigovarjanji pristane i ide; neve pa, da nam je hudi duh vsigdar za petami, najbolje pa šče dela na plešiščaj, gde ma najbolje razpletene svoje mreže, kak pravi sv. Pismo, da je v vini nečistost.

Bio sam v cerkvi sv. Križa; bila je predga od mladine i je gospod predgar povdarjao, da „plesišče je morišče za nedužne.“ I jaz sam si premišlavo kak bi to moglo biti. Prišeo sam pa do spoznanja, da je velka istina. Plesišče je telovno morišče, šče bole pa duševno, ar dostokrat se s plesom pekeo pripleše.

Pri božoj službi ne postajmo odzvučaj cerkve ali daleč vkraj, da nemo kotrige društva „Jeruzalemskoga romara“, kak nikaki zovejo takše postopače.

Mladina, ali ne sloni na nas bodočnost, ali ne glada vse na nas mladino, da kakša je mladina, takša de bodočnost? Kak se drevo vzgaja tak zraste. Zakaj se nešterne komunistične vlade tak borijo za mladino? Ali ne zato, da majo vüpanje, da z maloga zraste veliko i ka se malo na vči dostada sada obroditi. Pa poglednimo, ka je prišlo z vsega toga v Rusiji, v Nemčiji, ge so vzgajali mladino brez vere? V Rusiji moro 12 letno mladino obsojati na smrt sami boljševiki zavolo hüdobije. Na pravo pot se obračajmo! Dekle stopajte k Marijinim službam z dečki vred i si ustanavljajmo dobrodelna društva za pomoč siromakom. Vkraj s slabimi navadami, z bitjom po proščenjaj, da nam nede što v oči metao i kazao na nas, ka v Slovenskoj krajini vlada med mladim „kol i nož“. Bojmo verni Bogi i ljubimo se med sebov kak bratje.

— Dečko.

Na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru

prične novo šolsko leto dne 16. sept. t. l. Šola je dvoletna ter ima internat za 60 gojencev in 58 ha veliko posestvo z vsemi kmetijskimi panogami in potrebnimi gospodarskimi objekti. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Kmečki sinovi, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma, imajo pri sprejemu prednost. Sprejme se tudi nekaj ekstermistov, ki stanujejo izven zavoda. Mesečna vzdrževalnina se določa po premoženjskih razmerah prosilcev ter znaša od 250 do največ 300 Din.

Prošnje za sprejem (kolek D 5) je poslati ravnateljstvu najkasneje do 15. julija t. l. ter priložiti: krstni list, domovnico, odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o navedenosti pri onih prosilcih, ki ne vstopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, obvezno izjavo staršev, odnosno varuha, da bodo krili stroške šolanja. Pridni sinovi manj premožnih posestnikov, ki reflektirajo na znižanje mesečne vzdrževalnine in žele banovinsko stipendijo srezkega kmetijskega odbora, morajo priložiti tudi premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospodarskega stanja staršev, odnosno varuha. Tak prosilci naj zaprosijo istočasno za odgovarjajočo stipendijo pri svojem srezkem kmetijskem odboru.

Podrobnejša pojasnila daje na željo ravnateljstvo.

Pisma naših iz tujine.

Mujdrica Terezija, Valnelojs, Francija iz Odranec: Prav lepa hvala na Vaših Novinaj i kalendari Srca Jezušovoga. Žalosti me, če kaj slaboga zvem od naših dekeo. Veseli me, da sem v poštenoj krščanskoj družini, gde se vsaki večer klečeč moli i ka vsako nedelo lejko idem k sv. meši. Pozdravljam vas, g. urednik, celi slovenski kraj i g. dr. Klara, ki so mi z operacijov jako pomogli.

Pintarič Marija, Saint Amand, Francija iz Gerlinec: Prosim vas, pošlite mi M. List, šteri mi bo jedina tolažba v tujini. Jako me žalosti, ka sam prišla h gospodari, ki je ne naše vere i me ne pusti po nedelaj k božoj službi. Mam samo v nedelo popoldnevi štiri vüre časa, več nikaj. Te proste vürice preživim pri Materi Mariji, z čtenjem njenoga Mar. Lista.

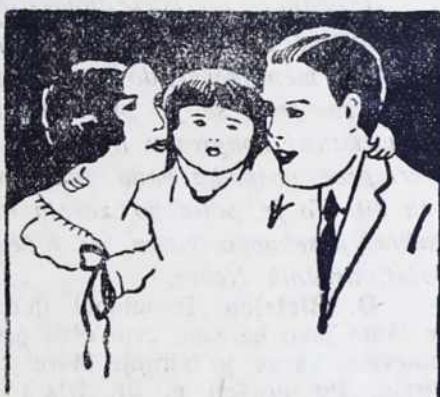
Pozdrav pošilajo: Jerič Mihael i žena, Villers-Cotterets, Francija, iz Gančan, i se toplo zahvalujeta za redno pošilanje naših listov pa nam želeta vse najbolše od Gospodnoga Boga i bl. D. Marije. — Kreslin Jožef Sr. Bistrica, Du h Štefan, Melinci oba v Bagnoli v Italiji svojim domačim i duhovnim pastirjem. Se iz celoga srca zavedata v tujini, da sta Slovenca i hvalita Boga, da je naš narod postao sloboden. Z ednim s ponosom mislita na vse tiste naše junake, ki so se borili za slobodščino našega naroda.

Od naših v tujini.

South Bethlehem: Aprila 23. so verniki i šolska deca toplo pozdravili i z rožami obdarili svojega plebanoša, preč. g. Horvat Egidija. — V dvorani cerkve sv. Jožefa je dramatični klub „Baša Ivan“ priredil za materinski den igro „Dve materi“. Pri toj priliko je igrao mladi slovenski goslar materam na čast lepe pesmi.

Newark. Na parnoj žagi so se ranili Zrinski Imre. Rana je ne nevarna, ar jo zdravnik včasit vö oprao i zavezao. (Am. Slov. Glas.)

25 letnica. Na vüzemski ponedelek 22. aprila t. l. so evangeličanski amerikanski Slovenci v Bethlehemi obslužavali 25 letnico obstoja Sv. Ivana evangeličanskoga društva. To društvo si je v tom časi postavilo cerkev, farov i druge zidine. Njihov duhovni voditeo je dr. Stiegler S. Ernő.

Na pljučaj betežni

Že več jezero ozdravljenih.

Zahtevajte taki knigo od moje nove umetnosti ozdravljenja, ki je že vnoge rešila. More se niti v vsakem načinu življenja i pomore, da beteg naglo premagamo. Nočno švicanje i kašeo prenehata, telovna teža se zviša, a postopno ovapnenje konča beteg.

Resni možje

zdravniške znanosti potrjujejo odličnost moje metode ino jo radi priporočajo. Kem prve začnete z mojim načinom ozdravljenja, tem bo bolje. Štista k šenki i poštine prosto dobite mojo knigo, iz štere bodete lahko prebrali vnogo nasovitoga.

Pišite taki, zadostuje tudi dopisnica, na naslov: Zbiralno pošto mesto ERNST PASTERNAK, Berlin SO., Michaelkirchplatz 13., Abt. 527.

Grozodejstva boljševikov na Vogrskom.

Bivši minister, državni tajnik Pekár Gyula je v knigi „A proletárdiktatura Magyarországon“, „Proletarska diktatura na Vogrskom“, napisao članek pod naslovom Grozodejstva boljševikov (A bolsevisztak rémtettei). Po tom članki bomo mi v Novinaj objavljali tiste grozote, štere so boljševiki doprinašali na Vogrskom.

„Odtistimao, ka svet stoji, duše i telo nišče ne tak mučo i nieden profesor ne zmislo takši mok, kak vu vogrskih Lenin mesecaj strahotni komunisti s svojimi kozačnimi noži i ročnimi granatami, tej so gotovo dobili tisto zloglasno nagrado, štero je pred več sto leti določo nekši španjolski grand v sovraštvu do človeštva za nova mučenja“. Proti tem so nikaj ne grozna djanja Groznoga Ivana, niti ne slike bazelske, na šterih smrt kosi ljudi. Da ka so delali boljševiki na Vogrskom? „Obešali so, na količe nasajüvali, glave odsekavali, vtaplali, drli i odrete solili, jezik vötrgali i z cveki na nos zabijali, železne obroče so na čelo i srce šrajfali, jesti ne davali i na križ pribijali, črvo na dva kraja gorrezali i trpeči je mogo z rokami svoja čreva šlatati itd.“ I mučilci so se z teh mok ešče norčarili, kak neki Icgiovič, ruski boljševik iz Kieva, ki je bio paziteo zgrabljenih.

Pri policiji so skoro sami ruski židovje bili, ki so iskali nesrečne žrtve i je vozili v voze pa mučili. Gori imenüvani Icgiovič je dnevno spio en pintuma. I gda se tak nažro, je potegno z nožnice svoj kozaški nož i ga sükao v zraki pa s smehom pripovedavao, ka z tem nožom tak trbe buržujom (ki majo vrednost) oči vöskopati z ednim mahom, kak koščico breškvino i ka to od njega nišče bole ne razmi.

Na jezere ljudi so boljševiki obglavili i odsekane glave oskrunili, osramotili. (Dale)

Gospodinjstvo.

Vapneni zamazek. Če je madež v blagi, ga izpremo s slabov kiselinov. V toploj vodi razredčena citronina kisilina tudi dobro čisti vapneni zamazek. Če so madeži na drugih predmetaj, šteri prenesejo solno kislinu, jo ponücajmo, je jako dobra.

Zamazek od mleka. Če so madeži sveži, friški, je operemo v raztoplenom boraksi. Dobra je tudi mešanica: 2 dela citroninoga soka i 1 deo terpentinovoga olja.

PREKOSNICE.

Narednik: „Ka si ti dečko?“

Redov: „Student filozofije.“

Narednik: „Pa znaš šteti?“

Manka so pitali maloga Števeka: „Kakša je razlika med mesarom i fiškališom?“

A Števek je znao eto povedati: „Mesar najprle zakole i te oderé, a fiškališ prle odere i te zakole.“

Pošta.

Katančič Kalman. Černelavci. Novine smo stavili, ar dvoje ne potrebno v edno hišo pošilati, kak pišete. Na lani je vse plačano, na letos pa 3 dinare više. Kama naj te 3 dinare pošlemo, prosimo odgovor. — **Kuronja Karol. Panovci.** Smo ti dali odgovor, ka naj napraviš. Pa tudi v Soboti se javi z delavskov knjižicov, kak smo v Novinah objavili. — **Pörš Janoš. Vučagomila.** Ferencek Štefana i Benko Ludviga smo tudi vpelali, da z deležom plačata. Obračun dobite. — **Ovsenjak Ludvik, Mlajtinci.** Katič Mariji v Francijo pošilamo, a dozda smo ešče ne dobili obečanih 50 Din. — **Antolič Franc, Markišavci.** Nikak je edno številko vaših Novin nazaj poslal. Mi je pošilamo dale, ar mate na pol leta naprej plačane. — **Lipič Aleksander, Vučagomila št. 115.** Novine dobite pri Pörš Janoši, širiteli, pri njem se zglasite. — **Pörš Janoš. Vučagomila.**

Davajte edne Novine Lipič Aleksandri. Prošeni kalendar i Lipičove Novine smo vam doposlali. — **Kelnerič Ivan, Sv. Vrban.** Na posamezni naslov je cena naših listov vsikdar ednaka, Novine 30 Din., M. list z 15 Din., M. Ogracek 5 Din. V pismi ne bilo ne penez, ne naslova za novoga naročnika. — **Črpnjak Leopold, Ropoče.** Za pokojnoga testa, našega vloga širitela, smo opravili tri sv. meše. Bog njemi naj plača vse trüde. Račun za l. 1934. pa samo g. plebanos Varga lejko napravijo. Pri njih se zgasi. — **Sakovič Ivan, Zerkovci.** Za lani nega nikšega duga. Hčeri redno pošilamo v Francijo. Če kaj ne bi dobila, naj nam taki javi i točen naslov napiše. — **Sukič Janoš, Boreča.** Če mate višesnje kalendare, dajte je brezplačno novim naročnikom i je ne pošilajte nazaj. Če je nemate, te vam je pošlemo za polovično ceno, to je za 3 Din. — **Vogrincič Marija, Cankova.** Pišete nam, da je Kuzmič Jožef iz Krašec plačao za Marijin list. Ne razmimo toga. Jeli M. List naj vam pošilamo, ali njemi domo i gde je plačao. Prosimo odgovor po Ani. — **Čigan M. Gančani 171.** Lepa hvala za poslano pozdrave. Zeti redno pošilamo Novine. Veseli nas pripoznanje, da Novine vodijo po pravnoj poti. Če bi sv. Francišek Ass. zdaj živo, bi pisao krščanske liste, ar hudi duh piše slabe liste. — **Sukič Rozina, Village-Neuf, Francija.** Plačas samo edno številko, ne dve. Dvakrat so bile naročene, zato so se dvakrat pošilale Novine en čas, dokeč si se ne javila. — **F. S. Nuskova.** Mi na pošteno več damo i ar je vaš širiteo prle redno plačüvao, smo ga malo počakali. Če ga ne bi počakali, bi že med letom stavili vse liste i vi bi jako kvarni bili. Zda smo pa samo mi kvarni, vi pa nikaj ne. Gda uprava celo leto brezplačno pošila, je več včinila, kak bi dužna bila. Vi naročniki bi pa dužni bili nas opomenoti na nevarnost, ali pa ne bi smeli naročnine izročiti, če ste znali, ka ne pride nam v roke. Odnegli bi jo g. kaplani i oni bi jo gotovo nam doposlali. — **Niederer Franc, Pečarovci 81.** Dajte nam odgovor ali je prav, da smo vpisali peneze, ki ste nam je poslali po sestrah v Soboti, za Žöšk Ivana, ki je dobüao naše liste v Francijo i je meo ešče na l. 1934. 33-50 D. duga? — **Jakob Jožef, Lipovci.** Forjan Anika je plačala za sestro Ljudmilo iz Francije Ogracek, Baligačova Micika pa je plačala za edno siroto Ogracek v Lipovcih. Pridi po Ograceke i to vred spravi! — **Forjan Anika, Francija.** Bog plačaj za podobico sv. Male Trezike. V svetom kraji si hodila, gda si obiskala Lisieux. Penez smo sprejeli od Baligačove Micike 44 Din. To smo razdelili po vaji naj želi. Od tebe 20 frankov ne smo sprejeli.

VABILO

na X. redni občni zbor Kmečke posojilnice v Murški Soboti r. z. z. n. z., ki se vrši dne 10. junija 1935 ob 11. uri v prostorih posojilnice.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Odobritev rač. zaključka za l. 1934.
5. Čitanje revizijskega poročila.
6. Predavanje o zadružništvu.
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob napovedanem času ne bil sklepčen, se vrši eno uro kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

V DOLNJOJ LENDAVI

SCHWARTZ i GROHS trgovcoma se vinska trgovina razpusti. V kleti imajoče vino se po dnevnoj ceni dobi.

Otvoritev nove trgovine v D. Lendavi.

Dne 10. maja 1935. se je odprla trgovina mesnih izdelkov, tovarna Jos. Benko M. Sobota v hiši g. Horvata, gostilničara. Dobijo se vsakevrste salame i sühi mesni izdelki, zraven tudi svinjska mast pa ocverki. Blago prvovrstno, cene niske, podvorba solidna! Prosim c. občinstvo i poznance za obilen obisk. — Priporočam se Gerencér Jožef, trgovec, Dol. Lendava.